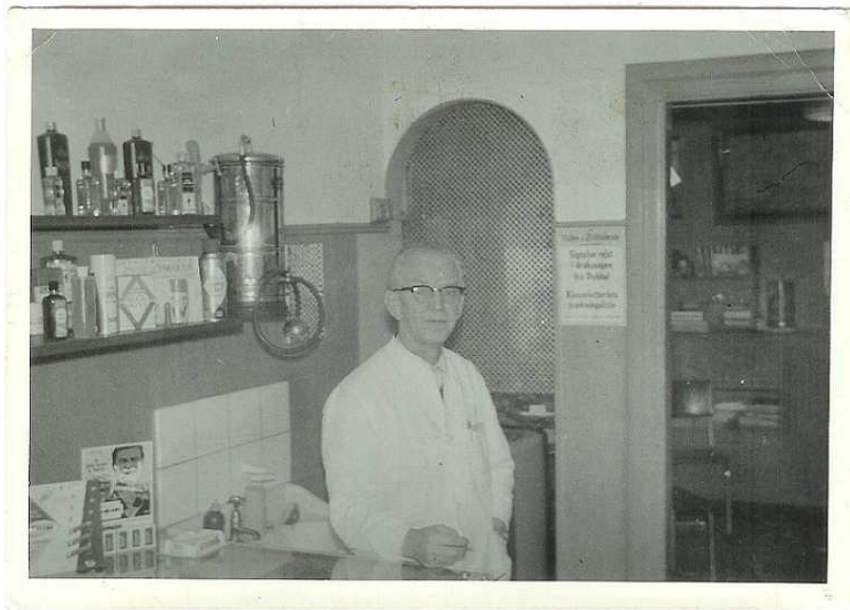

Frisørmester Tage Sauer.

Optaget sted og år. I frisør Tage Sauers salon på Hadsundvej 12, 1970.

Billedet viser frisør Tage Sauer i sin barber- og frisørsalon på Hadsundvej 12 i Als. Sauer var en meget kendt skikkelse i byen. Han gjorde et stort arbejde for boldklubben Viking, og han var også en flittig fotograf, der tog masser af billeder, hvoraf en stor del findes på arkivet. Sauer var også en ivrig musiker. Han var dygtig violinist og spillede andre instrumenter. Han ledede også byorkestret, spillede med i Frederiksens orkester, havde eget orkester, der spillede til bal.osv.

Tage Gotfred Sauer, født i Hadsund.
Født: 30. november 1906.
Død: 5. februar 1984.

Søn af malermester Frederik Linder Sauer Hadsund.
Faderen var også Hadsunds "Trommeslager". Den tids reklamemand.
Tage Sauer havde 6 brødre.

Gift i 1937 med Anna Margrethe Sauer, (Justesen) født i Helberskov.
Født: 19. august 1908.
Død: 31. marts 2005.
Anna tog også del i arbejdet i frisørsalonen.

Søn: Alf Sauer Als. Tidligere malermester i Skelund.

Tage Sauer nedsatte sig som "Barbermester" i Als 2. marts 1931.
Tage Sauer var foruden at være frisørmester, involveret i en masse andre ting.
Dirigent i Als Byorkester.
Havde en overgang sit eget danseorkester.
Spillede med i Dixie Band.
1. violinist i Hadsund amatørorkester.

Senere spillede han sammen med Finn Christensen, Jens, Peter og Chresten Frederiksen til specielle festlige lejligheder.

Spillede fodbold i sine unge år.

Altid en ivrig tilskuer til Vikings kampe på stadion, såvel som på udebane. Her var Anna også altid at finde.

Altid bærende sit uundværlige fotoapparat

På udebane kørte han ofte med Carl Brok. Det var dog ikke altid, Brok havde tid til at vente på, at Sauer lige tog de sidste par billeder på sit altid medbragte fotoapparat.

Så måtte Sauer finde en anden at køre hjem med.

Var i Vikings bestyrelse, også som formand.

Lokal meddeler for Aalborg Stiftstidende.

År 1966 fik Tage Sauer JBU's sølvnål. Den tildeles klubledere, som har gjort sig særlig fortjent gennem ihærdigt arbejde.

År 1968 udnævnt som æresmedlem i boldklubben Viking.

Var med til at stifte "Vikings Venner".

I salonen blev alle Vikings fodboldkampe gennemspillet både før og efter. Både holdopstillinger og kampenes forløb blev ivrigt endevendt.

Han havde altid tipskuponer liggende. Og med gode tips fra Sauer, kunne man udfylde sin kupon.

Og aflevere den lige over for hos skrædderen, hvor der var indlevering.

Det gjorde sig også gældende for travtips.

Værkfører Poul Nielsen JKF havde tid til at gå til frisør, da han havde brækket benet under en fodboldkamp i 1971.

Sauers Danse Orkester. Ca. 1940.

Fra Venstre:

Peter Frederiksen. (Snedkermester).

Niels Frederiksen.

Carl Jeppesen.

Sv. Aa. Svanekjær Nielsen.

Erling Frederiksen.

Jørgen Thomsen.

Jørn Frederiksen.

Christian Koch. (Veddum).

Sauer må have taget billedet, da han ikke selv er på billedet.

Tage Sauer og Als Mandekor.

Als mandekor ca. 1940.

Bagerst fra venstre:	Anden trappetrin fra venstre:	Forreste trappetrin fra venstre:
Carl Brok	Sv. Aa. Svanebjerg Nielsen	Helge Rasmussen
Snedker Nielsen	Chresten Frederiksen	Sølver Rasmussen
Ejner Sørensen	Kræn Bech	Peter Frederiksen
Hans Frederiksen		Smedegaard
Laurits Christensen		Knud Riise Laursen
Jørn Frederiksen		
Tage Andersen		
Tage Sauer		
Niels Bundgaard		

Tage Sauer sammen med "DIXIE BAND" og udvidet blæserorkester ca. 1950.

Fra venstre:
Mads Madsen Helberskov.
Karl Jensen.
Chresten Frederiksen.
Carl Otte Hadsund.
Jørgen Thomsen.
Leo Christensen.
Helge Westphael.
Vagn Uffe Jensen.
Jørn Otte Hadsund.
Jørn Frederiksen.
Erik Jensen Hadsund.
Niels Frederiksen.
Tage Sauer.
Cyrill Rask Hadsund.
John Hadsund.
Fredrik Frederiksen.

Tage Sauer og Carl Brok. En del af Als Byorkester.

”Fastelavnsbåd”. Ca. 1950.

På billedet ses bl.a. Christian Pedersen ”Piesen”, Chr. Pedersen ”Ravsliberen”, Tage Sauer, Carl Nielsen ”Lang Kalle”, Karl Pedersen og Harald Poulsen ”Sjællænder Harald”.

Optaget sted og år. Optaget i 1960-erne bagved Hemming Welins butik..

Billedet viser fra venstre: barber og frisør Tage Sauer, købmand Hemming Welin, Anna Sauer, født Justesen og Anna Welin, født Christensen. Tage Sauer havde i mange år frisørsalon på Hadsundvej 12. Han var en kendt skikkelse i byen. Han var meget engageret i boldklubben, og han var en ivrig fotograf, og derfor findes rigtig mange billeder fra ham på Lokalhistorisk Arkiv. Hemming Welin var søn af skræddermester Oscar Welin, Als. Han var i mange år bagermester i Sulsted, men købte omkring 1960 en købmandsforretning på Hadsundvej 9 i Als. Huset er i 2006 nedrevet for at give plads til udvidelse af forretningen: Super Best.

1968. Tage Sauer overrækker daværende formand for Boldklubben "VIKING" Søren Jørgensen en check på vegne af "VIKINGS VENNER".

Barber med mer — ja meget mer!

Af Lau Jensen 2004.

Hvis man skal prøve at skrive noget om Vikings historie, kommer der nemt til at stå Sauer på hver tredje side. Ikke fordi der har været en masse med det efternavn, men fordi Anna og især Tage Sauer gennem så mange år var en meget levende del af livet i og omkring klubben.

Tages karriere som spiller i Viking begyndte i 1931, og han var på A-holdet frem til slutningen af 30-erne. Af statur var Tage hverken høj eller hærdebred, men hvad han manglede i størrelse, havde han åbenbart i boldbehandling og hurtighed. I hvert fald skrev stadspoeten i 1937 i en sang til stiftelsesfesten —

- "På fløjen Sauer hjuler af sted og kommer først"!

Lederkarrieren.

Det er dog næppe som spiller, de fleste i dag husker Sauer, men sideløbende med den aktive karriere kom han meget tidligt med i klubbens bestyrelse. Allerede i 1933 — 34 var han formand, og senere beklædte han periodevis adskillige poster i ledelsen, nok oftest som medlem af holdudvalget, så alene af den grund var det absolut fortjent, at han fik tildelt JBUs hæderstegn for sit lederarbejde og blev udnævnt til æresmedlem af Viking.

Men størst betydning for Viking havde nok Sauers ikke formaliserede arbejde.

Vikings Hjælpefond.

I 1960 oprettede Tage Sauer Vikings Hjælpefond, som naturligvis havde til formål at støtte Viking økonomisk.

Princippet i hjælpefonden var, at man tegnede et "fadderskab" for et eller flere af klubbens hold og betalte et aftalt beløb for hvert point, holdet opnåede i sæsonens løb.

Hjælpefonden fik efterhånden mange "medlemmer", for ingen mødte Sauer uden at blive "tilbudt" at være med, og det var ikke kun folk med adresse i Als, der var "faddere". Sauer sendte hvert år indbetalingskort til både København og adskillige andre byer.

Hjælpefonden gav i en halv snes år gode penge, men den gav også megen administration, og Sauer drev stort set fonden ganske alene.

"Vikings Venner".

Efterhånden som Vikings medlemstal voksede, der kom flere og flere ungdoms- hold, og klubbens førstehold spillede sig op gennem rækkerne, blev der behov for fornyelse på støttefronten, og i 1971 stiftede Sauer sammen med fire andre gamle Vikinger støtteforeningen Vikings Venner, hvor han var bestyrelsesmedlem i samfulde 11 år.

"Sjælesørgeren".

Og så er det nok alligevel på en helt anden front, Sauer huskes allerbedst. Sauer var jo frisør eller barbermester, som det hed dengang, og hans salon var i fire årtier stedet, hvor spillere og tilskuere drev ind, når der skulle snakkes fodbold.

Hvis en spiller var nervøs for en kamp eller ked af det, fordi han ikke mente, at træner og holdudvalg værdsatte hans indsats og kvalifikationer efter fortjeneste, så var salonen absolut det rette sted, for Sauer forstod at lytte, og Anna "kunne snakke alle sorger og bekymringer et vist sted hen".

En af de spillere, der i begyndelsen af 60erne ofte havde ærinde i salonen, var Leif Sørensen, der foruden at score et hav af mål også kunne snakke næsten lige så hurtigt og længe som Anna Sauer. Leif kendte også næsten lige så mange saftige sproglomster som Anna, så det var nok derfor, man i 1963 kunne læse følgende i Kvik-avisen -

Pip for satan!

Det er uhyre sjældent barber med mer T. Sauer erkender, at en opgave er uløselig, men vænne topscorer Leif Sørensens fugle af med at bande kunne Sauer alligevel ikke. Dertil var de for godt oplært.

Måske kan det også tænkes, at Annas tilstedeværelse i salonen vanskeliggør arbejdet!

Frisøren.

Om Sauer var landets bedste frisør, skal være usagt. Han havde i hvert fald ikke "tid" til at tage på kurser for at lære nyt, og man skulle heller ikke lade sig klippe eller barbere en dag, hvor man havde travlt, for der skulle jo også snakkes, og hvis man først kom ind på et eller andet emne, så var det sandsynligt, at Sauer lagde saksen eller barberkniven fra sig.

Så en klipping kunne sagtens vare et par timer eller mere.

En halv barbering

Det var naturligvis ikke alle, der syntes, de havde tid til det, hvilket følgende vist nok sandfærdige historie kan bevidne.

En formiddag var byens kendte handelsmand Peter Ibsen i gang med at blive barberet, imens Anna som vanligt "forklippede" og underholdt en anden kunde.

Peter var sæbet godt ind og skrabet på den ene kind, da en eller anden kom ind for at hente billeder, og dem skulle Sauer naturligvis hente i baglokalet. Her faldt han imidlertid i staver og glemte både Ibsen og fotokunden.

Da der var gået en halv snes minutter, og sæben var tørret godt ind, mente Ibsen, det kunne være nok, så han greb servietten, tørrede sig i ansigtet og gik sin halvbarberede vej, uden at hverken Sauer eller Anna bemærkede det.

Da Sauer endelig igen "vågnede op", var hans eneste reaktion —

"Det var da mærkeligt, jeg synes da knapt, jeg var færdig med Peter Ibsen!"

"Redaktøren".

Sauer drev sin frisørforretning fra 1931 til 1976, men samtidig passede han adskillige andre gøremål, bl. a. som Aalborg Stiftstidendes lokale meddeler, og det er blevet til adskillige tusinde småartikler og notitser om fødselsdage, sognerådsmøder og andet stort og småt i Als og omegn — og ikke mindst om Vikings bedrifter i medgang såvel som i modgang.

Heller ikke som "lokalredaktør" var Sauer helt almindelig.

En af hans mest berømte tvetydige vendinger, som han i øvrigt blev citeret for i adskillige medier, forekom i hans omtale af en af de første damefodboldkampe på Als Stadion.

Sauer skrev blandt andet -

Tvetydigt forsvarsproblem?

"I følge en af de mest sagkyndige tilskuere til kampen Per Dietz var der tydeligvis for mange huller i Vikings forsvar, men det giver vel sig selv, når det er kvinder, der spiller."

Også den historie blev senere flittigt citeret i diverse aviser.

Hof - og stadsfotografen.

Sauer var igennem årtier også en meget flittig fotograf, og gennem årene er det blevet til adskillige tusinde billeder, han har taget ved alle tænkelige lejligheder, hvad Viking ikke mindst har god grund til at mindes med taknemlighed.

Adskillige af de fotos, der pryder siderne i dette værk, er taget med Sauers kamera, som han havde med sig, hvor han stod og gik.

Det skete ganske vist jævnligt, at han glemte, at han havde det hængende på maven, for lidt distraet var han jo, så det er vist mere end én gang sket, at han et kvarters tid efter en fodboldkamp er kommet ind i omklædningsrummet og har bedt de halvt omklædte spillere tage "kampdresset" på igen og komme med udenfor —

"For jeg skulle jo egentlig have et billede af jer, men så kom jeg i en interessant samtale med Broch, og så glemte jeg minsandten helt, at jeg havde apparatet med."

Heldigvis findes en stor del af Sauers mange efterladte fotos i dag på Lokalhistorisk Arkiv, og en dag lykkes det vel også at blive færdig med at sortere og arkivere dem.

Multi-Sauer
og
Post-August

Tage Sauer og August
Jørgensen på et for-
blæst Als stadion
længe efter, at spillerne
har forladt banen.

Spillemanden

Selv om det måske kun har mere periferisk berøring med Viking, så hører det også med til billedet af Tage Sauer, at han var en meget, meget talentfuld musiker.

I de yngre år spillede han til utallige baller sammen med forskellige orkestre, og han håndterede violinen med så stor dygtighed, at da kapelmester Vinstrup Olesen engang i 1950-erne blev engageret til at spille på en af datidens "Amerikabåde", tilbød han Sauer plads i sit orkester. Men Sauer kunne hverken undvære sin Anna eller Als og da slet ikke Viking.

I sine seneste år var Sauer med i det uhyre populære "Frederiksens Orkester", som i vissekredse gik under navnet "Kræn Frederiksens Vilde Engle". Dette orkester mødte med stor fornøjelse op til fester og andre arrangementer for de ældre i Als og såmænd også andre steder, men både orkesterkammerater og arrangører var naturligvis indforstået med, at Sauer måske først mødte op 3 kvarter efter, at festen var begyndt.

Med alle Sauers gøremål kan det ikke undre, at han i 1946 "indrykkede" denne annonce Kvik-avisen.

Til mine kunder

Da jeg nødvendigvis må passe min søvn, mine spisetider og mine mange og alsidige interesser, anmoder jeg venligst mine kunder om at betragte min salon som vente- værelse og selv medbringe aviser og blade samt i øvrigt udvise ventekultur!

Med agtelse

T. Sauer

Man afkræver da ikke en trofast kunde betaling.

En dag var en af hans kunder fra Helberskov blevet klippet, og verdenssituationen var blevet ordnet både forfra og bagfra, inden kunden endelig forlod salonen og satte sig ind i sin bil.

Inden han nåede at komme væk, stak Sauer imidlertid hovedet ind i bilen og sagde -

"Jeg vil bare lige sige til dig Karl Erik, at hvis du ikke kan finde din pung, når du kommer hjem, så er det altså ikke hos mig, du har glemt den, for her har du ikke haft den oppe!"

Så fik Karl Erik betalt for klipningen.

Tage Sauer var et multitalent og et usædvanligt menneske, som det er godt at have kendt.

Hans "bedre halvdel".

Sauer havde et langt og godt ægteskab med Anna, der nu i en alder af 96 bor på Als Plejehjem, selv om man vel dårligt kan forestille sig to mere forskellige ægtefæller.

Sauer var jo en meget rolig mand og ikke meget talende. Man kan ikke helt påstå det samme om Anna, hun snakkede så rigeligt for dem begge.

Måske var det derfor, de havde hver sit soveværelse i mange år.

Sportsånd og kvindeløgik.

En aften i 70-erne var der bestyrelsesmøde i Vikings Venner, og traditionen tro var konerne med. Det var midt i en OL-periode, så efter kaffen satte alle sig til rette for at se Perus kvindelige volleyballstjerner møde Sovjets ditto.

Så, snart de flotte piger dukkede op på skærmen, kom det fra Anna —

“Bare no it de satans russere vinder, “.

“Nå, nå lille Anna,” indvendte Sauer, “lad nu det bedste hold vinde.”

“Ja, ja, svarede Anna, “det er jo også det, a sejer, bare no it de satans russere vinder!”

Konsekvent og bramfri har Anna altid været.